

พระราชกฤษฎีกา
เงินช่วยเหลือผู้ชี้งลาออกจากราชการก่อนเกษียณอายุ

พ.ศ. ๒๕๔๒

กฎมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๒

เป็นปีที่ ๔๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีเงินช่วยเหลือผู้ชี้งลาออกจากราชการก่อนเกษียณอายุ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๖๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓ แห่ง พระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกานี้ไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาเงินช่วยเหลือผู้ชี้งลาออกจากราชการก่อนเกษียณอายุ พ.ศ. ๒๕๔๒”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชกฤษฎีกานี้

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ข้าราชการ ธุรการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการธุรการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ ฝ่ายอัยการ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการรัฐสภามัญตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภा ข้าราชการตำรวจตามกฎหมายว่าด้วย ระเบียบข้าราชการตำรวจ ข้าราชการครุدةตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครุ ข้าราชการทหารตามกฎหมายว่า ด้วยระเบียบข้าราชการทหาร และข้าราชการประเภทอื่นที่ได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณรายจ่ายหมวด เงินเดือนตามที่คณะกรรมการบริหารกำหนด

“โครงการ” หมายความว่า โครงการให้เงินช่วยเหลือผู้ชี้ช่องลาออกจากราชการก่อนเกษียณอายุ

“เงินเดือนเดือนสุดท้าย” หมายความว่า เงินเดือนที่ได้รับจากเงินงบประมาณรายจ่ายหมวดเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ออกจากรัฐบาล รวมทั้งเงินเพิ่มพิเศษรายเดือนสำหรับค่าวิชา และหรือเงินเพิ่มการเลื่อนฐานะ และหรือสำหรับประจำตำแหน่งที่ต้องฝ่าอันตรายเป็นปกติ และหรือสำหรับการสูรับและหรือสำหรับการปราบปรามผู้กระทำความผิด แต่ไม่รวมถึงเงินเพิ่มอย่างอื่น ๆ ส่วนข้าราชการตัวตรวจสอบกรรมตัวตรวจสอบแต่งตั้งให้ไปปฏิบัติหน้าที่ราชการตัวตรวจสอบโดยได้รับเงินเดือนจากผู้ว่าจัง เงินเดือนเดือนสุดท้าย หมายความว่า เงินเดือนที่ผู้ว่าจังจ่ายตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาตามอัตราเงินเดือนที่ได้รับตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตัวตรวจสอบเดือนสุดท้ายที่ออกจากรัฐบาล รวมทั้งเงินเพิ่มพิเศษรายเดือนสำหรับค่าวิชา และหรือเงินเพิ่มการเลื่อนฐานะ และหรือสำหรับประจำตำแหน่งที่ต้องฝ่าอันตรายเป็นปกติ และหรือสำหรับการสูรับและหรือสำหรับการปราบปรามผู้กระทำความผิด แต่ไม่รวมถึงเงินเพิ่มอย่างอื่น ๆ

“เวลาราชการ” หมายความว่า เวลาราชการที่ข้าราชการรับราชการมาตั้งแต่ต้นจนถึงวันสุดท้ายที่ได้รับเงินเดือนตามเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการโดยไม่ให้นับเคชของปี และไม่รวมถึงเวลาราชการที่มีลักษณะได้นับเพิ่มขึ้นเป็นเกวียน

“เวลาราชการที่เหลือ” หมายความว่า เวลาตั้งแต่วันที่ข้าราชการลาออกจากราชการจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ของปีงบประมาณที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์

มาตรา ๔ เมื่อคณะกรรมการตัดสินใจให้มีโครงการให้เงินช่วยเหลือข้าราชการซึ่งลาออกจากราชการก่อนเกษียณอายุตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้กระทรวงการคลัง สำนักงาน ก.พ. สำนักงบประมาณ และส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้องร่วมกันจัดทำรายละเอียดของโครงการเพื่อเสนอคณะกรรมการพิจารณาอนุมัติต่อไป รายละเอียดของโครงการตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) องค์ประกอบของคณะกรรมการโครงการซึ่งจะเป็นผู้พิจารณาอนุมัติให้ข้าราชการรายได้เข้าร่วมโครงการ ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนสำนักงาน ก.พ. ผู้แทนสำนักงบประมาณและผู้แทนส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้องตามจำนวนที่เหมาะสม

(๒) ประมาณการข้าราชการที่จะเข้าร่วมโครงการ

(๓) หลักเกณฑ์และวิธีการการแสดงความจำนงของข้าราชการที่จะเข้าร่วมโครงการรวมทั้งกำหนดระยะเวลาการแจ้งผลการพิจารณาของคณะกรรมการโครงการไปยังข้าราชการซึ่งได้แสดงความจำนงเข้าร่วมโครงการ

มาตรา ๕ เมื่อคณะกรรมการตัดสินใจให้มีโครงการตามมาตรา ๔ วรรคสองในปีงบประมาณใด ให้เริ่มใช้โครงการในปีงบประมาณถัดไป

มาตรา ๖ อัตราเงินช่วยเหลือข้าราชการซึ่งลาออกจากราชการก่อนเกษียณอายุและหลักเกณฑ์การจ่ายเงินช่วยเหลือดังกล่าวให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ส่วนวิธีการเบิกจ่ายนั้นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๗ ข้าราชการที่จะแสดงความจำนงเพื่อขอรับเงินช่วยเหลือตามโครงการต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุตั้งแต่ห้าสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปหรือมีเวลาราชการตั้งแต่ยี่สิบห้าปีขึ้นไป ทั้งนี้ ให้นับถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ของปีที่ลาออกจากราชการตามโครงการ

(๒) มีเวลาราชการที่เหลือไม่น้อยกว่าหนึ่งปีนับตั้งแต่วันที่ลาออกจากราชการตามโครงการ

(๓) ไม่เป็นผู้ “อยู่ในระหว่าง” ถูกสั่งพักราชการ ถูกสอบสวนหรือสอบหาข้อเท็จจริงทางวินัยหรือพิจารณาโทษทางวินัย ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทนั้น ๆ หรือเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญาซึ่งมิใช่ความผิดลหุโทษหรือความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท

(๔) ไม่เป็นผู้ซึ่งอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะต้องออกจากราชการไม่ว่ากรณีใด ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเทกนั้น ๆ

มาตรา ๘ ให้ข้าราชการซึ่งได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการก่อนเกษียณอายุตามโครงการมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือตามจำนวนและหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้นั้นรับบำเหน็จ ให้ได้รับเงินช่วยเหลือในอัตราเดือนเดือนสุดท้ายโดยแบ่งจ่ายเป็นสองงวดในจำนวนเท่ากัน และจ่ายให้ปีละงวด

(๒) ในกรณีที่ผู้นั้นรับเบี้ยหวัดหรือบำนาญ ให้ได้รับเงินช่วยเหลือตามจำนวนและหลักเกณฑ์ตาม (๑) รวมทั้งเงินช่วยเหลือรายเดือนผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญเรียกโดยย่อว่า “ช.ร.บ.” ซึ่งคำนวณจากอัตราเงินเดือนเดือนสุดท้ายคูณด้วยจำนวนปีเวลาราชการที่เหลือหารด้วยห้าสิบ ทั้งนี้ จำนวนเงิน ช.ร.บ. นี้ ต้องไม่สูงกว่าร้อยละยี่สิบของเงินเดือนเดือนสุดท้าย และเมื่อนำไปรวมกับเบี้ยหวัดหรือบำนาญหรือเงินเพิ่มอื่น ๆ แล้วจะต้องไม่สูงกว่าเงินเดือนเดือนสุดท้าย

(๓) มีอายุตั้งแต่สี่สิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปสำหรับข้าราชการทหารหรือมีอายุตั้งแต่ห้าสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปสำหรับข้าราชการอื่น หรือมีเวลาราชการตั้งแต่สี่สิบห้าปีขึ้นไป ทั้งนี้ ให้นับถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ของปีที่ลาออกจากราชการตามโครงการเงินเดือนเดือนสุดท้ายให้หมายความรวมถึงเงินเดือนที่ได้เลื่อนในวันที่ ๓๐ กันยายน ของปีที่ลาออกจากราชการตามโครงการด้วย

มาตรา ๙ การจ่าย ช.ร.บ. ให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับ ช.ร.บ. ให้เบิกจ่ายพร้อมกับเบี้ยหวัดหรือบำนาญ

ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับ ช.ร.บ. ถึงแก่ความตายให้จ่าย ช.ร.บ. ถึงวันที่ถึงแก่ความตาย โดยให้จ่ายตามส่วนแห่งจำนวนวันที่มีสิทธิได้รับ และจะนำ ช.ร.บ. ไปรวมกับบำนาญหรือเงินเพิ่มพิเศษอื่น ๆ ในการคำนวณบำเหน็จตักษะและเงินช่วยพิเศษไม่ได้

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินตามมาตรา ๗ ถึงแก่ความตายก่อนได้รับเงินช่วยเหลือดังกล่าว ให้จ่ายเงินช่วยเหลือนั้นแก่ผู้มีสิทธิรับมรดกของผู้นั้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือตามมาตรา ๗ ได้กลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างประจำ หรือกลับเข้าทำงานเป็นพนักงานหรือลูกจ้างประจำในรัฐวิสาหกิจหน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรมหาชน ตามกฎหมายว่าด้วยองค์กรมหาชน ให้ผู้นั้นหมวดสิทธิรับเงินช่วยเหลือตั้งแต่วันที่กลับเข้ารับราชการหรือเข้าทำงานดังกล่าว และให้ส่งคืนเงินช่วยเหลือที่ได้รับไว้ทั้งหมดพร้อมทั้งดอกเบี้ยตามอัตราเงินฝากประจำลิบสองเดือนของธนาคารออมสินให้แก่กระทรวงการคลังตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับ ช.ร.บ. ได้กลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการการเมืองและได้เลิกรับบำนาญเพื่อนับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญก่อนออกจากราชการต่อเนื่องกับการรับราชการในตอนหลัง ก็ให้รับเงินช่วยเหลือ ช.ร.บ. ตั้งแต่วันที่กลับเข้ารับราชการนั้น และเมื่อผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งข้าราชการการเมืองแล้ว ก็ให้มีสิทธิได้รับ ช.ร.บ. ตามจำนวนที่เคยได้รับต่อไป

มาตรา ๑๓ ผู้ซึ่งรับเบี้ยหวัดเมื่อย้ายประเทศไปเป็นผู้รับบำเหน็จเหตุทดแทนให้ผู้นั้นหมวดสิทธิรับ ช.ร.บ. ตั้งแต่วันที่ย้ายประเทศเป็นต้นไป

มาตรา ๑๔ ผู้ซึ่งรับ ช.ร.บ. ผู้ได้เสียสิทธิรับบำนาญปกติตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือเสียสิทธิรับเบี้ยหวัดตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหม ให้ผู้นั้นหมวดสิทธิรับ ช.ร.บ. ตั้งแต่วันที่เสียสิทธิดังกล่าว

มาตรา ๑๕ ให้โครงการเปลี่ยนเส้นทางชีวิตข้าราชการเกษียณอายุราชการก่อนกำหนดที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการรัฐมนตรีก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นโครงการที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้และให้ข้าราชการที่ได้แสดงความจำนำง โดยขอลาออกจากราชการเพื่อขอรับเงินช่วยเหลือตามโครงการดังกล่าวและได้รับอนุมัติให้เข้าร่วมโครงการมีลักษณะได้รับเงินช่วยเหลือตามจำนวนและหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๒ เป็นต้นไป

มาตรา ๑๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ คือ เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายในการปฏิรูประบบราชการ ซึ่งมีแผนในการปรับอัตรากำลังข้าราชการให้มีขนาดเล็กแต่มีประสิทธิภาพสูง โดยมีมาตรการจูงใจให้ข้าราชการลาออกจากราชการ ก่อนเกษียณอายุอันได้แก่เงินช่วยเหลือผู้ซึ่งลาออกจากราชการก่อนเกษียณอายุ สมควรดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายในการปฏิรูประบบราชการดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

* แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเงินช่วยเหลือผู้ซึ่งลาออกจากราชการ ก่อนเกษียณอายุ (ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๓)